

ватъ да сготвятъ и наредятъ най-богата трапеза. Започватъ се буйни пирове.

Кърджалиитѣ престояватъ въ селото три дни. Презъ това време тѣ и конетѣ имъ се хранятъ даромъ отъ селото. „Невъстата“ имъ се мждри при главатаря въ най-богатата къща. Всички селяни и селянки, принасятъ и „подаряватъ“ на „невѣстата“, кой каквото има най-ново и най-хубаво: женитѣ поднасятъ нови, що изтъкани и избѣлени памучни и копринени платна, пешкири, ризи, елечета, възглавници — шити и везани, чорапи шарени, дълги презржчници, кебета, губерчета, килими, прѣстени, гърдани, обеци, нанизи и т. н., а мъжетѣ, треперейки, пускатъ предъ „булката“ бакшиши: медни, сребърни и златни пари. Всичко прибира главатарьтѣ, — „дароветѣ“ слагали въ човали, които готвѣли въ денкове, товари на празнитѣ коне, а паритѣ преброявали на паралията и ги връзвали въ дълги кесии, а следъ това ги редили въ голѣми мешинени дисаги, които заключвали съ кюфари и товарили на най-сигурнитѣ коне, пазени отъ най-вѣрни и яки пазачи.

Като обрали по този начинъ всичко хубаво и скъпоценно въ селото, кърджалиитѣ на третия день дали знакъ, че ще отпътуватъ. Засвирили тръбитѣ, запищѣли зурлитѣ, забумтѣли тѣпанитѣ. Наредатъ се въ редици. Цѣлото село е на кракъ. Всички изпращатъ своитѣ „скъпи гости“. Нѣколко гърмежи въ въздуха известяватъ, че всичко е весело, и агитѣ си заминаватъ доволни.

Отплатата

Хитритѣ банчени се научили отъ пиянитѣ обирачи, че отъ с. Банско тѣ ще минатъ презъ Пиринъ и ще слѣ-